

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 216/2026
03.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Ђорђевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 22/24 од 18.08.2025. године и Вишег суда у Врању Кж1 140/25 од 18.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Ђорђевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 22/24 од 18.08.2025. године и Вишег суда у Врању Кж1 140/25 од 18.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 22/24 од 18.08.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 70.000,00 динара, а коју ће након правноснажности пресуде платити у ратама, с тим да рок исплате не може бити дужи од једне године. Ако окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати један дан казне затвора, с тим да казна не може бити дужа од шест месеци.

Истом пресудом, окривљени АА је обавезан да на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, као и да на име осталих трошкова кривичног поступка плати суду износ од 109.090,91 динара, те да ОЈТ у Врању плати трошкове кривичног поступка у износу од 66.681,47 динара и оштећеном ББ плати трошкове кривичног поступка на име нужних издатака за ангажовање пуномоћника у износу од 180.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 140/25 од 18.11.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Ђорђевић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе за извршено кривично дело.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац као разлог подношења захтева не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Бранилац окривљеног истиче да су током трајања првостепеног поступка израђена два вештачења, при чему се у једном наводи да је кривица искључиво на страни окривљеног АА, а у другом вештачењу се наводи да су криви и окривљени и оштећени. Бранилац даље истиче да је током првостепеног поступка вођен и парнични поступак, те наводи закључке који су изведени током парничног поступка, односно наводе налаза и мишљења судског вештака, из чега изводи сопствене закључке да оштећени ББ није могао имати својство оштећеног, те даје сопствено тумачење у погледу настанка опасне ситуације. Поред тога, бранилац окривљеног наводи да је у току поступка доставио приговор на вештачење али да суд није уважио предлог браниоца и да им је тиме ускраћена могућност да ангажују стручног саветника. Из свега наведеног одбрана изводи закључак да суд није правилно утврдио све околности случаја и чињенично стање, на који начин даје сопствено тумачење утврђеног чињеничног стања и изведених доказа, супротно оцени, чињеничним утврђенима и закључцима нижестепених судова и указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог због кога окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек – захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Маша Денић, с.р.

Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић